

رويداد

شرط تازه آمریکا برای حمایت از طرح الحاق

● شبکه عبری «کان» گزارش داد دولت آمریکا به‌دنبال مانع‌تراشی برای اجرای طرح الحاق کرانه باختری توسط اسرائیل در آینده نزدیک است. گیلی کوهن، خبرنگار سیاسی این شبکه اسرائیلی، به نقل از برخی منابع اسرائیل، بدون اشاره به جزئیات بیشتر تصریح کرد دولت آمریکا از تل آویو خواسته است در مقابل الحاق کرانه باختری، هزاران واحد مسکونی برای فلسطینیان فراهم کند.

صادرات جاسوس افزارهای انگلیسی به ۱۷ کشور

● دولت انگلیس بر اساس محتوای یک‌سری اسناد، به چندین حکومت در جهان تجهیزات پیشرفته مختلف جاسوسی اعم از شنود، جاسوس‌افزار و تجهیزات ردیابی ارتباطات که از جانب این حکومت‌ها برای جاسوسی از مخالفان‌شان مورد استفاده قرار گرفته، داده است. بر اساس این گزارش، ۱۷ کشور شامل عربستان و بحرین به‌همراه امارات متحده عربی دریافت‌کننده این تجهیزات بوده‌اند.

قطع روابط سفیر عربستان با حریری

● منابع اعلام کرده‌اند کسانی که با ولید البخاری، سفیر عربستان در بیروت، دیدار می‌کنند، می‌گویند او از سعد حریری، نخست‌وزیر سابق لبنان و سمیر جعجع، رئیس حزب القوات‌اللبنانیة، ناراحت و نراضی است و با آنان دیدار نمی‌کند.

پیروزی رئیس‌جمهوری لهستان در انتخابات

● آندره دودا، رئیس‌جمهوری فعلی لهستان، در دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری این کشور پیروز شد. به گزارش خبرگزاری‌ها، با توجه به نتایج تأییدنشده، دودا نامزد مورد حمایت حزب حاکم محافظه‌کار حقوق و عدالت، ۵۰۴ درصد آرا را به دست آورده است.

رد درخواست آتش‌بس دولت کابل

● طالبان درخواست‌های برقراری آتش‌بس از سوی دولت کابل و جامعه جهانی را رد کرد. ذبیح‌الله مجاهد، سخنگوی طالبان، در توییتی نوشت تحقیق توافق امضا‌شده بین این‌ گروه و آمریکا در ۲۹ فوریه در دوحه قطر ضرورت دارد؛ اما اگر کسی به‌دنبال آتش‌بس پیش از مذاکرات است، این رویکردی غیرمنطقی است. جنگ شدت گرفته است و ما هنوز جایگزینی پیدا نکرده‌ایم.

نهایی‌شدن حکم اعدام ۲ فعال بحرینی

● دادگاه فرجام بحریں، بالاترین نهاد قضائی این کشور، حکم اعدام دو فعال، محمد رمضان و حسین موسی را که متهم به قتل یک نیروی پلیس هستند، تأیید کرد.

اعتراضات ضد دولتی در مالی

● یکی از روزنامه‌های کشور مالی نوشت در جریان اعتراضات ضد دولتی در پایتخت این کشور در مجموع ۱۱ نفر کشته و ۱۲۴ نفر دیگر نیز زخمی شده‌اند. درگیری‌های ضد دولتی در باماگو، پایتخت مالی، برای چندین هفته و در اعتراض به افزایش اقدامات و خشونت‌های افراط‌گرایان، خشونت‌های بین جوامع و انتخابات مناقشه‌برانگیز مجلس قانون‌گذاری رخ داده است.

رستوران «چین کوچک»

محل‌های بیروت، غذاهای معروف چینی را سرو می‌کند و پاتوق اصلی مردمانی است که اصالتا چینی هستند. این رستوران در حقیقت نمادی از نقش حاشیه‌ای چین در زندگی عادی مردم لبنان است. به گزارش هفته‌نامه تحلیلی فارین‌پالسی، اگر «سیدحسن نصرالله» دبیرکل حزب‌الله لبنان مسیر خود را تغییر ندهد، به زودی همه چیز در این کشور فرق خواهد کرد. او اخیرا در سخنرانی تلویزیونی خود تأکید کرده که لبنان برای نجات از بحران کنونی باید به شرق نگاه کند. پیام این سخن بسیار واضح بود؛ لبنان نباید برای حل بحران اقتصادی خود، چشم به صندوق بین‌المللی پول بدوزد. عمق بحران بیروت کاملا مشخص است و اقتصاد این کشور در هفته‌های اخیر به شدت روند نزولی را تجربه کرده، اما بسیاری در لبنان ازجمله محافظه‌کاران افراطی این کشور خواهان حفظ ارزش‌ها و نفوذ غربی‌ها در خاورمیانه هستند.

ارز

ارز

ارز

ارز

ارز

ارز

اما در عرصه سیاسی این تنها دبیرکل حزب‌الله نیست که به این باور رسیده که بیروت به‌زودی چراه‌ای جز انتخاب ندارد و باید به مدار سیاسی و اقتصادی چین وارد شود. تحلیلگران سیاسی می‌گویند اگر چنین اتفاقی روی دهد، فصل جدید و نامطمئنی در تاریخ لبنان آشوده خواهد شد. اقتصاد لبنان لبه قتلگاه است و این تهدید وجود دارد که بیروت به‌زودی به زیмба‌بوه و ونزوئلا پیوندد؛ کشورهایی که با بدترین اوضاع اقتصادی دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

از اکتبر ۲۰۱۹، پوند لبنانی بیش از ۸۰ درصد ارزش خود را از دست داده و هفته گذشته در بازار سیاه از نرخ ثابت مبادله هزارو ۵۰۰ پوند با دلار آمریکا به هشت هزار پوند سقوط کرد. طبق گزارش‌های منتشرشده، با افزایش سه‌برابری قیمت مایحتاج اولیه در این کشور، حقوق لبنانی‌ها دیگر کفاف هزینه‌های ماهانه آنان را نمی‌دهد. این افزایش قیمت بیش از همه طبقه متوسط و کم‌درآمد را تحت تأثیر قرار داده و تمامی اینها در حالی است که لبنانی‌ها با قطع مداوم برق نیز مواجه هستند.

در چنین شرایطی، بخشی از شهروندان این کشور شروع به بازاری کسب‌وکار خود کرده‌اند، اما جوانان و لبنانی‌های بی‌کار ناامیدتر از آن هستند که برای تأمین مخارج‌شان گامی جدید بردارند. اگر در خیابان‌های توریستی در مرکز شهر بیروت قدم بزنیم، جوانان دست‌فروش تحصیل‌کرده را می‌بینیم که مودبانه از همه می‌خواهند با خرید جنسی از آنان حمایت کنند.

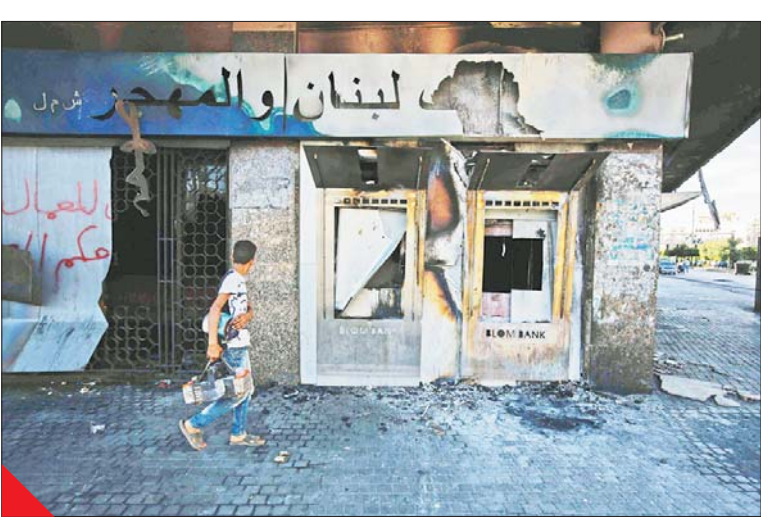
اما تشنگان و سیاست‌مداران لبنانی همچنان خواهان اصلاحات سیاسی و اقتصادی هستند تا مانع فساد شوند و بتوانند بدهی‌های بانکی را وصول کنند؛ گامی که برای اخذ وام ۱۰میلیارددلاری صندوق بین‌المللی پول ضروری است. دو دیپلمات اروپایی به فارین‌پالسی گفته‌اند اختلاف بین احزاب سیاسی یکی از اصلی‌ترین دلایلی است که تاکنون وام به این کشور پرداخت نشده است. چندی‌پیش «آلین بیفانی»، یکی از مذاکره‌کنندگان ارشد این کشور با صندوق بین‌المللی پول از سمشش در وزارت اقتصاد استعفا داد و به نقل از او گفته شد که در مذاکراتش با نخبگان لبنانی به «بن‌بست» رسیده است. او می‌گفت کسانی که از این شرایط بهره می‌برند، مخالف تغییر هستند؛ به این خاطر که تصور می‌شود هرگونه کمک مالی سه میلیارد دلار از حساب‌های ثروتمندترین افراد کشور کم می‌کند. میلیون‌ها لبنانی پس از آنکه بانک‌ها در اواسط نوامبر ۲۰۱۹ سیاست کنترل سرمایه را اعمال کردند، با کسری پول بالفعل مواجه شدند و بانک‌ها نیز از

جهان

چین تلاش می‌کند خود را ناجی بیروت نشان دهد

سایه ازدهای زرد بر بیروت

یکی از غربی‌ترین پایگاه‌های خاورمیانه در حال فروپاشی است و برای فرودی نرم، نگاه خود را به سمت شرق دوخته است

بیروت

بیروت

بیروت

به‌ویژه مشتاق سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های این کشور هستند.

طبق گزارش‌ها، ۴۰ درصد از واردات لبنان متعلق به چین است و در سال‌های گذشته پکن با ساختن مرکز موسیقی بیروت، در حال گسترش مناسبات فرهنگی خود با این کشور است. این کشور در طول جنگ لبنان با اسرائیل در سال ۲۰۰۶ میلادی، اقدام به ارسال کمک‌های ارتشی کرد و پس از پایان این جنگ، نیروهای حافظ صلح مستقر شدند.

دیپلماسی نرم

با شیوع همه‌گیری ویروس کرونا، پکن به دیپلماسی نرم روی آورد و کمک‌های پزشکی ازجمله کیت‌های آزمایش را به لبنان فرستاد. در اوج شیوع این بحران، پزشکان لبنانی با همکاران چینی خود برای تبادل اطلاعات و چگونگی مواجهه با این بیماری، کنفرانس آنلاین برگزار کردند.

در این روزها کمتر کسی فکر می‌کرد که این اقدامات تصمیمات اساسی سیاست‌گذاران لبنانی را دستخوش تغییر کند؛ به‌ویژه آنکه سیستم بانکی لبنان به‌شدت به دلار آمریکا و حواله‌های بانکی از مهاجران لبنانی وابسته بود. همین وابستگی و

سفر لودریان به بیروت هم‌زمان با گردش لبنان به شرق

ژان ایو لودریان، وزیر خارجه فرانسه، قرار است اواخر این هفته به بیروت و بغداد سفر کند. گفته می‌شود ازجمله اهدافی که او در این سفر به‌دنبال آن است، رایزنی با مقام‌های لبنانی برای کمک به برون‌رفت این کشور از بحران اقتصادی و خروج از بن‌بست مذاکرات لبنانی‌ها با صندوق بین‌المللی پول خواهد بود؛ اهدافی که زیر سایه نگاه جدید لبنان به شرق می‌تواند تعبایر دیگری داشته باشد. فرانسه در دهه‌ها حضور در لبنان همواره به عنوان یک شریک و کشور تأثیرگذار در بیروت مطرح بوده و یکی از کشورهای گروه کمک‌کننده به لبنان نیز محسوب می‌شود. سفر مداوم و اقامت‌های طولانی برخی مقام‌های ارشد لبنانی و اعضای خانواده آنها در فرانسه و تأثیرپذیری سیاسی برخی خاندان معروف این کشور از سیاست‌ها و خطمشی‌های پاریس نیز همواره در صحنه سیاسی لبنان تبیین‌کننده نقش و اهداف فرانسه در تحولات منطقه‌ای و لبنان بوده است. از سوی دیگر، فرانسه بین کشورهای اروپایی مواضع متعادل‌تری در قبال تحولات لبنان و نوع نگرش به حزب‌الله به‌عنوان بخشی از مردم و بدنه دولت این کشور داشته و تلاش کرده است تا در خط خصومت آمریکا علیه این حزب و حمایت بی‌قید و شرط از اسرائیل نباشد. به گزارش ایرنا، سفر روز جمعه وزیر خارجه فرانسه به بیروت شاید تسهیل‌کننده دستیابی مقام‌های لبنانی به توافق با صندوق بین‌المللی پول ارزیابی شود که چند ماهی است در پی نتوانی لبنان از پرداخت دیون خارجی خود، تلاش می‌کند ضمن به‌تعویق‌انداختن اقساط سنگین آن، وام‌های جدیدی را نیز از این نهاد بین‌المللی دریافت کند. اما لودریان پیش از سفرش به بیروت نیز بارها اعلام کرده که مقام‌های لبنانی باید به سمت اصلاحات و جراحی اقتصادی که صندوق بین‌المللی پول برای بهبود اوضاع اقتصادی این کشور تجویز می‌کند، پیش رود و اعتماد جامعه جهانی را برای کمک مجدد به آن به دست آورد. همچنین فرانسه عضوی مهم از گروه کشورهای کمک‌کننده به لبنان موسوم به «سدر» است که علاوه بر پاریس شامل نمایندگان سازمان ملل، چین، آلمان، ایتالیا، روسیه، بریتانیا، آمریکا، اتحادیه اروپا و اتحادیه عرب بوده و در سال ۲۰۱۳ میلادی تشکیل شده و محل برگزاری نشست‌های آن نیز در پاریس است. علاوه بر این موارد، قطعاً ملاحظات سیاسی نیز مدنظر مقام‌های کاخ الیزه خواهد بود که شاید نه به شکل آشکار، بلکه در خلال مذاکرات و با سیگنال‌های پنهانی به مقام‌های لبنانی انتقال یابد. علاوه بر فرانسه، سفیر آمریکا نیز در دیدار اخیر خود با حسان دیاب، نخست‌وزیر لبنان، اعلام کرد کشورش مایل به ادامه کمک‌ها به بیروت است و در مورد قانون موسوم به «سزار» برای تحریم سوریه نیز استثنائاتی برای لبنان قائل خواهد شد.

دیپلماسی

دیپلماسی تنها گزینه حل مناقشه ارمنستان و جمهوری آذربایجان

منازعات محلی و تبدیل مسکو به مرجع نهایی حل اختلاف داشت، ولی اگر امروز هم جماهیر سابق شوروی وضع موجود مرزها را، پذیرفته و در پی توسعه قلمرو به دلایل رمانتیک باشد، هیچ‌گاه آتش جنگ، منطقه را ترک نخواهد کرد و زحماتی برای همسایه‌ها ایجاد خواهد شد. اگرچه اظهارات مکرر علف‌اف درباره تعلق ایروان به جمهوری آذربایجان هیجان‌برانگیزی است، اما نشان‌دهنده فضای حسن‌نیت نیست؛ اصلی که برای حل‌وفصل بحرآن ژئوپلیتیکی ضروری است. قفقاز جنوبی پس از فروپاشی شوروی به یکی از نوارهای شکننده تبدیل شده است که هر لحظه امکان درگیری در آن وجود دارد. ویژگی نوارهای شکننده امکان ظهور سریع درگیری و سرایت دامنه آن به مناطق دیگر است، به‌طوری‌که اگر کشمکش مدیریت و کنترل نشود، زمینه‌هایی بین‌المللی‌شدن بحران وجود دارد. هرچند با روی‌کارآمدن نیکول پاشینیان، گمانه‌زنی‌هایی از احتمال امتیازدهی به طرف مقابل مطرح شد، اما او با طرح مسئله بازگشت نماینده جمهوری قرا‌باغ کوهستانی در میز مذاکرات شرایط را برای پاکو سخت‌تر کرد. پاکو حاضر نیست نماینده رسمی قرا‌باغ کوهستانی در مذاکرات حضور داشته باشد؛ زیرا به نظر می‌رسد آنها موضوع سخت‌گیرانتری دارند. همچنین برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری در آوریل ۲۰۲۰ در این منطقه و سپس مراسم تنفیذ رئیس‌جمهور جدید در شورش موجب خشم پاکو شد. احزاب اپوزیسیون جمهوری آذربایجان نیز حکومت فعلی را به انفعال در قبال مناقشه متهم می‌کنند. از سوی دیگر هزینه‌های نظامی کلان انتظاراتی در محافل

ناامیدی حاکمان لبنان باعث شد بیروت تا جایی که امکان دارد به کمک‌های پکن روی بیاورد. بنابراین بلافاصله پس از سخنان دبیرکل حزب‌الله و پیشنهاد او مبنی بر گردش به سمت شرق به جای دریافت وام از صندوق بین‌المللی پول، نخست‌وزیر لبنان با سفیر چین با هدف جذب کمک‌های پکن و توسعه همکاری‌های اقتصادی دیدار کرد.

در گزارش فارین‌پالسی آمده است که یکی از دلایل علاقه پکن به خاورمیانه، طرح راه ابریشم جدید یا طرح «یک کمربند و یک جاده» است؛ جاده‌ای که هدف آن گسترش نفوذ چین به سراسر جهان از طریق پیوندهای اقتصادی است. چین می‌خواهد از طریق خط راه‌آهن بیروت و طرابلس ساحل دریای مدیترانه را به شهرهای دمشق و حمص در سوریه متصل کند و از آن پس به عنوان بخشی از یک شبکه گسترده زیرساختی کنترل آن را در دست بگیرد؛ شبکه‌ای که تمام اوراسیا را شامل می‌شود. در چنین شرایطی کاهش نفوذ ایالات متحده در لبنان برای پکن بزرگ‌ترین مزیت است.

لبنانی‌ها نگران حضور چین

در میان مردم عادی لبنان برخی نگران چشم‌انداز و عواقب مشارکت بیروت با پکن هستند، اما بسیاری از ناظران سیاسی، ازجمله برخی از آنها که در دولت حضور دارند، مخاططز بوده و نگران سوءاستفاده پکن هستند. یکی از نمایندگان پارلمان لبنان در گفت‌وگو با فارین‌پالسی می‌گوید: «تردید دارم که لبنان «آمریکایی‌شده» در صورت لزوم برقراری با ایالات متحده به آغوش پکن برود». او ادامه می‌دهد که ما در ابتدا باید آمادگی لبنان را بررسی کنیم؛ البته اگر شرایط چین قابل پذیرش باشد.

«ابو سلیمان»، وزیر‌کار سابق لبنان نیز می‌گوید: حتی اگر ضرورت سرمایه‌گذاری چین را درک کنم، اما نمی‌توانم بدنامی پکن در عرصه بین‌المللی را نادیده بگیرم. او ادامه می‌دهد: «پکن تله‌گذاری می‌کند؛ این کشور برای ایجاد زیرساخت‌ها در کشورهای توسعه‌نیافته، پیشنهاد وام می‌دهد اما با نرخی غیرعادی و با بهره‌های گزاف». به باور سلیمان، زمانی که کشوری قادر به پرداخت بدهی‌هایش نباشد، چین به آسانی دارایی‌ها را تصرف می‌کند؛ بنابراین او بر این باور است که لبنان بدون گرفتن وام از صندوق بین‌المللی پول، نمی‌تواند روی پای خودش بایستد.

«سامی نادر»، یکی دیگر از تحلیلگران لبنانی نیز دیدگاه مشابهی دارد و می‌گوید سرمایه‌گذاری چین تا پنج تا شش سال آینده بازدهی نخواهد داشت و تا آن زمان لبنان نابود شده است. نادر تأکید می‌کند که لبنان اکنون احتیاج به پول دارد و تنها راه گرفتن وام است. «شن دینگلی»، یکی از کارشناسان ارشد سیاست خارجی چین نیز می‌گوید: «پکن به کشورهای که کمک می‌کند، نیازی ندارد و از این طریق تنها نفوذ خود را در عرصه بین‌الملل افزایش می‌دهد». او تأکید می‌کند که وقتی فقیر بودیم، واشنگتن به ما کمک کرد و اکنون ما می‌توانیم به دیگران کمک کنیم. به باور دینگلی، «چین می‌تواند به کشورهای که به عنوان مثال قول می‌دهند در سطح بین‌المللی از پکن در مقابل تایوان حمایت کنند، چندین میلیون دلار اعطا کند».

در گزارش فارین‌پالسی آمده است که بیروت معترضان لبنان فقط زنده‌ماندن در اولویت نیست بلکه آنان خواهان سیستمی هستند که اصلاحات اساسی را اجرا و تضمین کند که کشور دوباره به همان وضعیت گذشته دچار نمی‌شود. به همین دلیل برای آنان دریافت کمک از چینی که در عرصه جهانی چندان خوش‌نام نیست، جذابیت چندانی ندارد، اما از آن سو به‌خوبی نیز آگاه هستند که وقت چندانی برای آنان باقی نمانده است.

خبر

حوثی‌های یمن:

مراکز نظامی و نفتی عربستان را هدف گرفتیم

● نیروهای حوثی در یمن می‌گویند در عملیاتی گسترده تعدادی از مراکز «نظامی و حساس» عربستان، ازجمله تأسیسات نفتی آرامکو در شهر جیزان را هدف قرار داده‌اند. به گزارش بی‌بی‌سی، حوثی‌ها روز گذشته در بیانیه‌ای اعلام کردند در عملیاتی شبانه با «موشک‌های کروز بسیار دقیق و تعداد زیادی پهپاد» به چندین هدف نظامی در شهرهای جیزان، نجران و ابها هم حمله کرده‌اند. نیروهای ائتلاف به رهبری عربستان که با حوثی‌ها در یمن می‌جنگند، ساعتی پیش از آن گفته بودند چهار موشک و شش پهپاد انفجاری را که به سمت مناطق مسکونی عربستان شلیک شده بود، رهگیری و منهدم کرده‌اند. بیانیه نیروهای ائتلاف به رهبری عربستان درباره اینکه موشک‌های حوثی‌ها را کجا رهگیری و منهدم کرده، توضیحی نداده اما گفته است پهپادها از شهر صنعا پایتخت یمن، بلند شده‌اند که در اختیار حوثی‌هاست. یحیی سریع، سخنگوی نظامی حوثی‌ها، گفت این نیروها «هواپیماهای نظامی، پایانه خلبانان، سامانه‌های باتریوت در خمیس مشیط و اهداف نظامی دیگری را در فرودگاه‌های ابها، جیزان و نجران هدف قرار داده‌اند». او همچنین از «حمله دقیق» به تأسیسات بزرگ نفتی در منطقه صنعتی جیزان خبر داد. سرلشکر عبدالله یحیی الحاکم، رئیس سازمان اطلاعات حوثی‌ها نیز درباره هدف‌گرفتن تأسیسات نفتی مارب هشدار داد و گفت: «دستان ما به همه تأسیسات نفتی و اقتصادی آنها می‌رسد و قادر به نابودی کامل آنهاست». پایلایگاه شرکت سعودی آرامکو در شهر جیزان واقع در جنوب عربستان که با ظرفیت روزانه ۴۰۰ هزار بشکه فعالیت می‌کند، در حدود ۶۰ کیلومتری مرز یمن قرار دارد. آرامکو تا لحظه تنظیم خبر به ادعای حمله به تأسیسات جیزان واکنشی نشان نداده است. حملات حوثی‌ها به خاک عربستان از اواخر ماه می ۲۰۲۰ و با پایان آتش‌بسی که به‌سبب شیوع کرونا برقرار شده بود، دوباره شدت گرفت. در ماه گذشته میلادی حوثی‌ها به سوی ریاض، پایتخت عربستان، موشک زدند.

چین مقام‌های آمریکایی را تحریم کرد

● چین چند مقام‌های ارشد و مؤسسات آمریکا را در اقدامی تلافی‌جویانه تحریم کرده است. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری اسپوتنیک، تحریم‌های اعمال‌شده علیه ساتنوراهلی همچون «مارکو روبیو» و «تد کروز» است که ضد مقام‌های ارشد چینی بابت اتهامات ادعایی علیه مسلمانان اویغور در استان سین‌کیانگ، تحریم وضع کرده بودند. دیگر مقام‌های آمریکایی که تحت این تحریم قرار می‌گیرند، «سم برونیگ» و «کریس اسمیت» و همچنین دفتر کمیسیون اجرایی کنگره در امور چین هستند. سخنگوی وزارت خارجه چین در جریان یک نشست خبری این تصمیم را اعلام کرد و گفت: این تحریم‌ها علیه تمام چهار مقام ارشد آمریکایی اجرایی می‌شود. کنگره آمریکا در ماه می سال جاری میلادی قانونی را تصویب کرد که بر اساس آن، مقام‌های چینی دخیل در بازداشت و شکنجه ادعایی مسلمانان اویغور در سین‌کیانگ تحت تحریم قرار می‌گیرند. دیده‌بان حقوق بشر اخیرا دولت چین را به سوءاستفاده از ۱۳ میلیون مسلمان شامل اویغورها و قزاق‌ها در منطقه سین‌کیانگ متهم کرده است. پکن این اتهامات را رد کرده و گفته که برای دفاع از خود اقدام می‌کند و در مقابل هرگونه محدودیت آمریکا می‌ایستد.

ولادیمیر پوتین:

سیاست ما مشت آهنین در دستکش مخملی است

● رئیس‌جمهور روسیه با اشاره به کارزار جمع‌آوری رای در ایالات متحده و دور جدیدی از لفاظی‌ها علیه روسیه تأکید کرد این موضوع باعث تأسف است؛ چراکه بدگویی در نزد کل سیستم روابط بین‌المللی به شمار می‌آید و بر روابط بین روسیه و آمریکا نیز تأثیر منفی دارد. به گزارش ایسنا، به نقل از «خبرگزاری تاس»، ولادیمیر پوتین اظهار کرد فکر می‌کند روسیه باید در جهان سیاست «مشت آهنین در دستکش مخملین» را دنبال کند. او در مصاحبه‌ای در شبکه تلویزیونی راش-1 با کاخ کرملین، دراین‌باره اظهار کرد: گمان نمی‌کنم هنگام دفاع از منافع خود لازم باشد مثل دیوانه‌ها رفتار کنیم؛ مانند کسی که با تیغ در دستش، این سو و آن سو می‌رود و فخش می‌دهد. ما نقل‌قولی داریم: مشت آهنین در دستکش مخملی؛ سبک ما این است. پوتین با اشاره به کارزار جمع‌آوری رای در ایالات متحده و دور جدیدی از لفاظی علیه روسیه، یادآور شد: آنچه در آنجا (آمریکا)، بزرگ‌ترین اقتصاد دنیا، بزرگ‌ترین قدرت اقتصادی و هسته‌ای، در حال رخ‌دادن است، قابل افسوس است؛ چراکه علیه ما به کل سیستم روابط بین‌المللی بدگویی می‌کند و بر روابط روسیه-آمریکا تأثیر منفی دارد.